

да стигне дружинитѣ изъ пѣтя, за да направи нѣкои и дру-
распорѣждания. Като изминахме мѣсторасположението на 5
дружина (офицеретѣ на която бѣха излѣзле на пѣтя да
испращатъ съ много здраве), отъ татѣкъ селото трѣбваше
да се качимъ на горѣ; макаръ че прохода тукъ и да не
тѣй високъ, нѣ дружината се разтегна, тѣй като по при-
на на снѣга войниците едва можеха да вървятъ по два
на рѣдъ; когато се азъ вкачихъ на височината, отъ дѣ-
ее откри прѣдъ очитѣ ми живописната Топлишка долина,
2-та дружина наближаваше вече сборния пунктъ.

Отъ прохода на татѣкъ пѣтя се спуска доста стрѣм-
вжмъ селцето „Спасетета“, дѣто минава по малѣкъ еднѣ-
мостъ прѣзъ буйната Янгра, а слѣдъ това ний влѣзохъ
въ широката долина на Топлиша.

Втората дружина се спрѣ и нарѣди пушкитѣ си и
треножници на една верста отъ „Спасетета;“ азъ отидохъ
до дружинния командиръ и офицерството, което се бѣше р-
сположило да си похапне. Повече отъ $1\frac{1}{2}$ часъ чѣнахъ, додѣто
се събере 1 та дружина, а че отъ сетнѣ и ней трѣбваше
малко почивка; прочее, азъ не се безпокоѣхъ твърдѣ, тѣ
като на Столѣтова пѣтя му бѣше покрай насъ, а до Топлиш-
има-нѣма 3 версти. Слѣдъ почивката извървахме бърже и в
пѣленъ рѣдъ пѣтя до селото; прѣзъ селото не бѣше до там
згодно да се върви, ударихме отъ вжмъ рѣката, по лѣви
й брѣгъ; нѣ тукъ полскитѣ вжщя и колиби, допиратъ до са-
мата рѣка и остава за минаване само една тѣсна пѣтека. Генералъ
Скобеловъ се спрѣлъ на край селото и именно при пункта, дѣто
прѣдполагахме да минемъ рѣката; отъ тамъ ще излѣземъ отъ
селото и ще се покачимъ по Балкана. Като доведохъ прѣдъ
ницата на колонната почти до самия Скобелевъ шатѣръ, н
рѣдихъ дружинитѣ развърнатъ фронтъ съ лицето вжмъ рѣка-
та, а самичѣкъ се опѣтихъ да доложѣ за идването си. Гене-
ралъ Скобелевъ въ това време обѣдваше и ме прие нѣ-
какъ хладно: „Твърдѣ хубавичко! стойте, полковникъ, тамъ
дѣто сте спрѣле дружинитѣ и чякайте да доде началника в
генералъ Столѣтовъ!“ Слѣдъ това ми зададе нѣкои и друг
праздни въпроси, покани ме да сѣднѣ и ми прѣдложи чашъ